

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. LIII. Qualiter gloriosus apparuit Albertus Socio suo post obitum in Ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

Carolo Magno, de quo dicunt quod sit
admonitus per Angelum ut iret in cam-
pum ad quemdam a quo furari addi-
sceret; & similia. Sic de sancto Petro
Apostolo multa a rudibus proferuntur,
& utinam non crederentur! Scio enim
ciuitatem de qua fertur (si autem ve-
rum est, ignoro) quod in tantum ibi in-
ualuit opinio haec, quod omnes Petri
sunt mirabiles, ut nemo ibi assumatur
ad Consulatum vocatus hoc nomine.
Et reuerat, si verum est quod dicitur, &
perseuerant in sua sententia, grauiter
essent puniendi ob huiusmodi perfidi-
am. Fabulis igitur refutatis, & fabu-
latoribus damnatis, veritatem Historiae
prosequamur.

CAPUT LIII.

*Qualiter gloriosus apparuit Albertus
socio suo post obitum in Ecclesia.*

M VLTIS autem modis Dominus
gratiam sancti huius viri suis fi-
delibus reuelare dignatus est: nam Fra-
ter Gotfridus de Duysburck Alberti
socius & minister, post mortem vene-
rabilis

O s

rabilis

rabilis Alberti, ieuniis, lacrymis, & orationibus continuis pro eius anima Dominum exorabat. Cui Fratri post Matutinas in Ecclesia oranti & vigilanti Albertus visibiliter apparuit cum splendore mirabili nobilissimis vestibus Pontificalibus adornatus; in capite mitram habens Pontificalem, in cuius fronte erat magnus lapis pretiosus, qui splendore mirabili plures ex se radios emitens, totam illustrabat Ecclesiam: indumentis autem eius inserti erant multi lapides pretiosi. Frater vero hæc videns, stupens præ admiratione tam mirabilis visionis, Albertumque recognoscens, quærerit qualiter sibi esset. Cui ille: Optimè, fili mi, humani enim sensus capaces non sunt gloriæ & claritatis, quibus me sua pietate Dominus decorauit; quas corporalis hæc pulchritudo insinuat. Candores enim radiorum de gemma frontis copiosius effluentes, & noctem quasi in meridie illustrantes, inexplicabilem gloriā quam adeptus sum designant. Alij autem lapides pretiosi, Libri sunt multi & Opera Scripturæ, quæ ad defensionem fidei, declarationemque diuinæ sapientiæ ipse

se dono Dei exposui. Et sicut in vita mortali viuens multos de ignorantia & tenebris ad veritatis lumen & diuinæ cognitionis eduxi, sic altius ad gloriam meam cumulandam donauit mihi Dominus ab omni pœna Purgatorijs sex millia animarum meis suffragijs liberare. & disparuit his dictis. Nec impossibile videatur alicui, tot animas de Purgatorio posse liberari Alberti suffragio, cùm Gregorius Turonensis Episcopus in vno Sermone de sancto Laurentio, testatur de eodem Martyre, quod singulare priuilegium habeat super animas in Purgatorio, ita ut in qualibet hebdomada sexta Feria per ipsum una anima liberetur à pœnis Purgatorijs. Ponit enim idem Doctor Gregorius ad confirmationem sui dicti exemplum de hoc, sic inferens: *Abbas probata Religionis Monasterij sancti Laurentij desiderabat à Deo scire quanti meriti esset idem Martyr apud Deum. Et ecce cùm hic idem Abbas meruit ut sua preces exaudita essent apud Deum, per visum Angelico alioquio dignus habitus est, & in ipsa visione videbat in quodam terra loco miserrorum cruciatum, sed Dei misericordiam*

O 6 quan-

quandoque expectantū. Cūm verò quidnam hoc esset hæsitaret; ecce Leuita quidam sole splendidior & niue candidior, maxima Angelorum comitatus multitudine adueniens, animam unam eripuit de igne illo, eamque ingenti cum tripudio ad superna gaudia deferebat. Et Angelus ad Abbatem ait: Iste est gloriosus Martyr & Leuita Laurentius, Deo acceptissimus, qui passionem sustinuit pro Salvatoris nomine sexta Feria; & hoc priuilegium à Deo habet, ut in qualibet hebdomada ipsa sexta Feria unam possit liberare animā de pœnis Purgatorijs. hæc Gregorius præfatus; qui etiam addit, quod quicunque in sexta Feria deuotè commemorationem facit sancti Laurentij, non præualebit aduersus illum inimicus. Non igitur inconueniens est, ut Albertus tam continuus in oratione deuota, ut præmissum est, & maximi zeli, sitiens salutem animarum, quemadmodum copiosissimè demonstrant eius Libri, insuper tantum fructum fecerit animarum per totum orbem, singulare acciperet super animas priuilegium ex dono Dei; cùm zelum animarum acceptissimum sacrificium, teste beato Gregorio, esse nouimus.

CA-